

ישראל קורצ'אק קורצ'אק
اسرائيل تقرا كورتشاك

אנשל המכוער

מתוך: מושקים, יוסקים ושרולים, פרק תשעה-עשר

יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ג, עמ' 66-68

תרגום: אורי אורלב

אנשל חנור מאוד ומכער מאוד – פנראה הנער המכער ביותר בכל הקיטנה. הילדים לא אוהבים אותו, אף אחד לא מדבר איתו ואף אחד לא רוצה ללכת איתו בזוג.

אנשל רב על כל דבר, מתלונן על כל שטות; כשהוא מקבל משחק דומינו הוא מסדר לו אותו לעצמו על השלחן או עוטר אותו במטפחת ומכניס לכיס. בעצמו לא משחק וגם לא נותן לאחרים.

אנשל רוצה לאכל הרבה – הוריו אמרו לו בנדאי שאם יאכל הרבה יהיה בריא. והנער המכער רוצה מאוד להיות בריא. משום כך לא אכל חזרזרים [ענבי שועל], אבל גם לא נתן לאף אחד אחר.

כאשר יורד גשם, כל כך נעים להפשיל את המכנסים וללכת בתוך המים, למרות שהמדריך צועק. אנשל לא נכנס למים מפני שהוא נועל נעלים. כשירד גשם אנשל מתעטר במעיל או מבקש להכניס לאולם.

לפעמים הוא נשען על השלחן במרפסת ונרדם ובבקר מאריך בתפלה יותר מכסם ואומר שחטא הוא לשחק בכדור בשבת, והרי משחק בכדור זאת לא עבודה.

פעם אחת אסף לו אנשל זר פרחים. הזר היה מכער מאוד וגם הפרחים הצהבים שאסף היו מכערים ונראו ביחד – כמו חפן עשב.

גם גרוזובסקי קוטף פרחים צהבים, אבל אחרים לגמרי, ואדמסקי הבכור מוסיף עליהם לזר, אבל עליהם יפים. הראשון שהתחיל להוסיף עליהם לזר היה פרגר. לפרגר יש עינים כחלות מאוד והוא אוהב לקטף ולאסף יחד פרחי זכריני ולוף. גם כשמישוהו פוגע בו הוא צוחק, ובכה רק פעם אחת, אחרי שספרו לו שאביו ישלח פנראה למקום שבו קר כל הזמן ושלג – ואין שם בכלל פרחים.

טרמן ופרום וגורביץ' הקטן מסדרים להם זרים יפים, ואנשל המכער אוסף רק פסלת – לא פסלת, אבל פרחים ועלים מכערים.

ישראל קורצאק קורצאק
 اسرائيل تقرا كورتشاك

אַבֶּל זֶה מָה שְׁמַצָּא חוּ בְּעֵינָיו. מָה זֶה מִפְרִיעַ לְנַעֲרִים? וּבְכָל זֹאת חֲטָפוּ
 וּפְזְרוּ לוֹ אֶת הַזֶּר. אֲנִישׁל בְּכָה.

כְּאֲשֶׁר עָצַב יוֹרֵד עַל אָדָם מִבְּגָר, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַעֶצֶב יַעֲבֹר וְשׁוֹב הַכֹּל יִהְיֶה
 בְּסֻדָּר. אֲבָל יֵלֵד בּוֹכָה, נִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא יִבְכֶּה תָּמִיד וְתָמִיד יִהְיֶה אֲמָלָל.

בְּמָקוֹם הַזֶּר נִתְּנוּ לְאֲנִישׁל אֲשֶׁפוֹל לִילְדָּ לָבוֹן, אֲבָל אֲנִישׁל לֹא רָצָה. אוּלַי חֲשַׁב
 שֶׁהוּא לֹא שׁוֹה פָּרַח יָפֵה כָּל כָּךְ שֶׁמִּפִּיץ רִיחַ נִיחוּחַ, אוּ אוּלַי חֲשַׁשׁ שֶׁלִּילְדָּ
 לָבוֹן שׁוֹב יִגָּרַם לוֹ לְבָבוֹת.

הַנְּעָרִים לֹא יָדְעוּ שֶׁאֲנִישׁל לֹא נוֹלַד רַע אוּ סִכְסָכָן. בְּהִתְחַלָּה הָיָה רַק מְכַעַר
 וְחִלְשׁ. אָף אֶחָד לֹא רָצָה לְשַׁחֵק אֶתּוֹ וּמִשׁוֹם כָּךְ חִדַּל לְאַהֲבֵב יְלָדִים וְהֶעֱדִיף
 לְזַרֵּק אֶת הַחֲזָרְזָרִים וְלֹא לָתֵת אוֹתָם לְאָף אֶחָד.

מֵאַחֵר יוֹתֵר, כְּאֲשֶׁר אֲנִישׁל הִתְחִיל לְחַיֵּד, שׁוֹב לֹא הָיָה מְכַעַר כָּל כָּךְ...

